

XVIII.

Forslag til Lov

om

Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd.

(Fremsat i Folketinget den 4. Oktober 1911 af Indenrigsminister *Jensen-Sønderup*.)

§ 1.

Enker og Enkemænd, som dertil skønnes at være trængende, skulle, saafremt de ere berettigede til i Trangstilfælde vedvarende at forsørges her i Landet, have Ret til af det offentlige uden Fattighjælps Virkning at oppebære en Understøttelse som Bidrag til Udgiften ved deres ægtefødte Børns Underhold og Opdragelse. Denne Understøttelse ansættes efter et Skøn over samtlige i det enkelte Tilfælde foreliggende Forhold til et for hvert Barn beregnet aarligt Underholdsbidrag.

§ 2.

Ved den nærmere Fastsættelse af det offentlige Underholdsbidrag skal det iagttages, at Barnets Forsørgelse bør ske i Overensstemmelse med den paagældende Enkes eller Enkemands Livsforhold, dog saaledes at den er forsvarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa det Sted eller den Egn, hvor Barnet forsørges, men heller ikke udover almindelig gode Middelkaar. Underholdsbidraget ansættes iøvrigt bl. a. under Hensyn til Forsørgerens Alder, Arbejdsindtægt, Arbejdsevne og samlede Børneantal.

§ 3.

Underholdsbidragets Størrelse kan bestemmes forskelligt efter Barnets forskellige Alderstrin. Bidraget ydes indtil Barnets fyldte 14de Aar, men kan dog undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder tale derfor, udstrækkes til det fyldte 18de Aar.

§ 4.

Underholdsbidraget kan i Løbet af Barnets Leveaar forhøjes, nedsættes eller helt bortfalde under Hensyn til stedfunden Forandring i Forsørgerens økonomiske Vilkaar. Det ophører, naar den paagældende Enke eller Enkemand indgaar nyt Ægteskab.